

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske
Zagreb

Broj: Ppž-8623/2024

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Mirjana Medić kao predsjednice vijeća, te Anđa Ćorluka i Ivanka Mašić kao članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Koraljke Polak Medaković kao zapisničarke, u prekršajnom predmetu protiv okrivljenog Vjekoslava Marinića zbog prekršaja iz članka 22. stavka 1. Zakona o zaštiti nasilja u obitelji („Narodne Novine“ 70/17., 126/19., 84/21. i 114/22.), odlučujući o žalbi okrivljenog Vjekoslava Marinića podnesenoj protiv presude Općinskog prekršajnog suda u Splitu broj: 6 Pp-868/2024-5 od 30. siječnja 2024., na sjednici vijeća održanoj 19. veljače 2026. godine,

r i j e š i o j e

Prihvaća se žalba okrivljenog Vjekoslava Marinića, pobijana presuda se ukida i predmet dostavlja prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom Općinskog prekršajnog suda u Splitu broj: 6 Pp-868/2024-5 od 30. siječnja 2024., okrivljeni Vjekoslav Marinić je proglašen krivim da je na način činjenično opisan u izreci počinio prekršaj iz članka 22. stavka 1. Zakona o zaštiti nasilja u obitelji te mu je izrečena novčana kazna u iznosu 260,00 (dvjesto i šezdeset) eura, a koju kaznu je na temelju članka 40 Prekršajnog zakona uračunato vrijeme provedeno u uhićenju i zadržavanju temeljem izvješća o uhićenju Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave splitsko – dalmatinske, II Policijske postaje Split od 29. siječnja 2024. u 14,30 sati do 30. siječnja 2024. u 10,00 sati kao 79, 64 eura (sedamdeset devet eura i šezdeset i četiri centa) pa je okrivljenik dužan platiti ostatak novčane kazne u iznosu od 180,36 eura (sto osamdeset eura i trideset i šest centi) u roku 30 dana po pravomoćnosti presude, ako u tom roku plati dvije trećine novčane kazne smatrat će se da novčana kazna plaćena u cjelini sukladno odredbi članka 152. stavka 3. Prekršajnog zakona.

2. Okrivljenik je obvezan na naknadu troškova prvostupanjskog postupka na temelju članka 139. stavka 3. Prekršajnog zakona u iznosu od 30 eura.

2.1. Protiv te presude okrivljenik je pravodobno podnio žalbu iz čijeg sadržaja proizlazi da je žalba podnesena zbog pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjeničnog stanja te s tim u svezi odluke o izrečenoj novčanoj kazni.

3. Žalba je osnovana.

4. Rješavajući predmet u granicama navoda žalbe, te ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti u smislu odredbe članka 202. stavak 1. Prekršajnog zakona („Narodne novine“ broj 107/07., 39/13., 157/13., 110/15., 70/17., 118/18. i 114/22.), ovaj sud je ispitao jesu li pobijanu presudom počinjene bitne povrede odredaba prekršajnog postupka iz članka 195. stavak 1. točaka 6., 7., 9. i 10. Prekršajnog zakona, jesu li povrijeđene odredbe prekršajnog materijalnog prava na štetu okrivljenika i je li u predmetu nastupila zastara prekršajnog progona, te pritom ovaj sud utvrdio da činjenično stanje u prvostupanjskom postupku nije u potpunosti utvrđeno te da je preuranjena odluka o krivnji žalitelja zbog prekršaja iz članka 22. stavak 1. Prekršajnog zakona.

5. Naime, prvostupanjski sud je u postupku ispitao okrivljenika koji je porekao počinjenje prekršaja koji mu je stavljen na teret otužnim prijedlogom, prilikom iznošenja obrane okrivljenik je iskazao, da je zvao policiju budući da mu je nećak prijetio da će ga ubiti, da ga je pitao zašto će ga ubiti, da je htio s njim razgovarati zbog činjenice da je on razgovarao sa njegovom obitelji dok je on bio u bolnici, te da je doletio do njega kao da će ga tući, a ne on njega, da se nije svađao i da Mariju ništa nije govorio već da je na njega vikao s balkona, „Zaklat ću te, zaklat ću te!“ a da je onda zvao policiju.

6. Nadalje, u postupku je ispitan svjedok – žrtva Mario Marinić koji je opisao dinamiku događaja kritične zgrade navodeći u bitnom, kad je vidio strica da parkira u garažu, da mu je rekao da ga pričekaj da će popričati, da se spustio ispred kuće i rekao stricu da mu ne maltretira obitelj s plaćanjem računa i da ne govori da će nas iseliti iz kuće, a da je stric njemu govorio da smo psihijatrija, i prilikom odlaska da mu je govorio, da mu jebe majku, da smo svi za psihijatriju da mi pička materina i da će nas sve izbaciti iz kuće što ga je jako uznemirilo. Prvostupanjski sud u dokaznom postupku je proveo dokaz suočenje između okrivljenika Vjekoslava Marinića i svjedoka – žrtve Maria Marinića i na temelju tako provedenih dokaza, analize i ocjene istih zaključio da je žalitelj počinio prekršaj iz primijenjene odredbe zakona.

6.1. Prvostupanjski sud je u točki 9. obrazloženja prvostupanjske presude naveo da nije prihvatio obranu okrivljenika jer je u potpunosti poklonio povjerenje iskazu svjedoka – žrtve Marija Marinića obrazlažući da je svjedok uvjerljivo dao svoj iskaz, te činjenicom da prilikom suočenja okrivljenik nije gledao u oči nećaku već je gledao u sutkinju, a da je svjedok – žrtva Mario Marinić gledajući strica u oči rekao da mu je isti jučer opsovao majku i rekao da će ga iseliti tj. Izbaciti iz kuće, pa je sud smatrao dovoljno utvrđenim da je okrivljenik počinio psihičko nasilje u obitelji spram svog nećaka.

7. Međutim, mišljenje ovog suda je da prvostupanjski sud nije proveo sve raspoložive dokaze u cilju potpunog utvrđenja činjeničnog stanja odnosno, da nije dostatno obrazložio razloge zbog kojih nije prihvatio obranu okrivljenika imajući prije svega u vidu činjenicu da je okrivljenik pozvao policiju tereteći nečaka da se ponašao na način kako je to iskazivo prilikom davanja obrane, pa je prvostupanjski sud svakako trebao dati dostatne razloge zbog kojih nije povjerovao obrani okrivljenika tako da obrazloženje prvostupanjskog suda u odnosu na ne prihvatanje obrane okrivljenika je paušalno.

7.2. Osim toga iz izvješća o počinjenju prekršaja tužitelja proizlazi da je događaj čula i istom bila prisutna Marija Marinić supruga okrivljenika, jednako tako je obavljen i razgovor sa suprugom oštećenika Renatom Marinić i kćerkom Ivanom Marinić pa je svakako prvostupanjski sud trebao ispitati i navedene svjedokinje na okolnost događaja kritične zgode. Naime, odlučne činjenice se trebaju utvrditi s potpunom izvjesnošću te se odluka o krivnji može temeljiti na činjenicama koje su nedvojbeno utvrđene.

8. Sijedom navedenog trebalo je žalbu okrivljenika prihvatiti, pobijanu presudu ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

9. Prvostupanjski sud će ponovno provesti dokazni postupak, ponovno ispitati okrivljenika i te oštećenika jednako tako u postupku ispitati svjedokinje navedene u ovoj odluci, po potrebi provesti se druge dokaze koje ocjeni potrebnim nakon toga analizom i ocjenom svih provedenih dokaza u ovom predmetu donijeti novu dostatno obrazloženu odluku.

10. Zbog navedenih razloga trebalo je odlučiti kao u izreci. je kao u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 19. veljače 2026.

Zapisničar:

Koraljka Polako Medaković , v.r.

Predsjednica vijeća:

Mirjana Medić, v.r.

Rješenje se dostavlja Općinskom prekršajnom sudu u Splitu, u 4 ovjerena prijepisa za spis, okrivljenika i tužitelja.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik

Upraviteljica zajedničke sudske pisarnice

Edita Vrkljan